

af Betænkning. Forslaget blev nu i Samlingen 1906—07 fremsat for Landstinget i samme Skikkelse, som den, hvori det havde foreligget for Landstinget i forrige Samling.

I Udvalgets Betænkning anføres, at der i Udvalget lige saa lidt i Aar som i Fjor er opnaaet Enighed. Udvalget har delt sig i 4 Mindretal. Mindretal Nr. 1 (Højre) fastholder, under Henvisning til sine Udtalelser i Betænkningen i Fjor (se Aarbogen for 1905—06 pag. 37), sit tidligere indtagne Standpunkt, nemlig Kravet om Indførelse af Forholdstalsvalg, idet Mindretallet særlig anfører, at ved det siden sidst afholdte almindelige Folketingsvalg har den nu brugelige Valgmaade yderligere vist, at den langt fra fyldestgør det Retfærdighedskrav, hvis Fyldestgørelse bør være Hovedformaalet for enhver Valgordning, nemlig at skabe en Repræsentation, der indeholder et talmæssigt tilsvarende Udtryk for de indenfor vedkommende Vælgerbefolkning raadende politiske Anskuelser. Medens nemlig ved de sidste Folketingsvalg 94,262 Vælgere stemte paa Reformpartiets Kandidater og besatte 56 Folketingspladser, og 76,612 socialdemokratiske Vælgere fik 24 Kandidater valgte, satte Højres og de frikonservatives 64,355 Vælgere kun 12 Mand ind i Tinget.« Mindretallet stiller derfor samme Ændringsforslag som i Fjor: »Grundlovens § 32 affattes saaledes: Antallet af Folketingets Medlemmer er 114. Valgene foregaa i Valgkredse efter Forholdstalsvalgmaaden. Antallet af de Folketingsmænd, som skulle vælges i hver Valgkreds, fastsættes i Forhold til Kredens Indbyggertal. Valgloven bestemmer det nærmere angaaende Valgene.« — Mindretal Nr. 2 (Venstre-Ref. P.) indstiller Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. — Mindretal Nr. 3 (Frikonservative) fastholder sit Standpunkt fra forrige Aar (se Aarvog for 1905—06 pag 36). »Mindretallet maa hævde, at Landstinget ikke bør vedtage en Grundlovsændring og derved muligvis sin egen Opløsning, saalænge det ikke har Klarhed over Ministeriets Stilling til Opløsningens Rækkevidde*); vi agte derfor at stemme imod det foreliggende Forslag«.

*) Nemlig hvorvidt de af Kongen udnævnte Medlemmers Mandater bortfalde i Tilfælde af Landstingets Opløsning. Om Konseilspræsidentens Vægning ved at svare paa Spørgsmaalet om Ministeriets Stilling hertil, se Aarbogen for 1905—06 pag. 35—36.